

Είμαι καλὸς διάδολος ὅταν θέλω. Αἱ καλά! Θὰ νυμ φευθῶ αὐτὴν τὴν Κυρίαν. Εὔχαριστεῖσαι; Ἡσύχασε τῷρκ διότε φαίνεται μᾶλλον ἀποθαμένος παρὰ ζων. τανός.

Ἐνῷ δὲνεψίδις του δώματος οῦτω, ή κρίσις τοῦ Μαρκεσίου ἡλαττοῦτο ἐπιαισθητῶς. Πάραπτα εἰπεν διτε ἀνέλαβε, καὶ ἀφοῦ ἔθεσει ὁ καλῶς διτε τὰ πάντα ἔμελλον νὰ βαδίσωσι κατ' εὐχὴν, ἄρησε τὸν οἶκον τοῦ Φωντάνζου, χαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μικρᾶς του ἐπιγειρήσεως.

(Ακολουθεῖ)

Ο ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΔΩΝ ΣΑΝΣΟΥ

—ο—

Συνέχεια καὶ τέλος ίδια Τευχ. ΙΣΤ.

— Τίμα τὸν καλὸν νὰ σὲ τιμήσῃ. τίμα τὸν κακὸν νὰ μὴ σὲ ἀτιμήσῃ.

— Κλέψε τὸν χοῖρον καὶ δὸς τὰ ποδάρια διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ.

— Ἀφοῦ ὑπανδρευθῇ ἡ κόρη μας, γαμεῖσον μᾶς παρουσιάζονται. "Οιαν ἀποκαῆ τὸ σπῆτι, δῆλοι φέροντες.

— Ἄν ἔσφαλεν δὲν γάδαρος τὶ πταίει τὸ σαμάρι;

— Οταν ἥσαι ἀγαπημένος ἐνθυμήσου διτε ἡμ πορείες νὰ μαλλώσῃς καὶ ὅταν μαλλώσῃς ἐνθυμήσου διτε ἡμ πορείες ν' ἀγαπήσῃς.

— Ο νεροχύτης τρώγει τὴν πέτραν (ἢ τριχιὰ τρώγει τὴν πέτραν.)

— Οποιος θέλει ἡμίονον χωρὶς ἐλάττωμα, ἀ; δῆδη πορηπε πεζός.

— Ή κακὴ πληγὴ θεραπεύεται, τὸ κακὸν δύνατονει.

— Οταν ἡ τύχη φαίνεται διτε γελᾷ, τότε γυρίζει τὴν πλάτην.

— Μία δίκη γεννᾷ ἔκατὸν. Κάλλιον κακὸς συμβιβασμὸς ἡ καλὴ ἀπόρρασις.

— Ο φυλάργυρος δίδει πλειότερα ἀπὸ τὸν γυανόν.

— Ή ἀλουποῦ εἶναι πονηρή, ἀλλὰ πονηρότερος ἐκεῖνος πεῦ τὴν πιάνει.

— Ἐν γελιδόνι δὲν φέρει τὴν ἀνοιξιν (εἰς κούκος κτλ.)

— Κηλίδια ποῦ τὸ νερὸν ἔχαλείφει μὴ τὴν συλλογίζεσαι.

— Οσον καὶ ἀν ἔξυπναῖς ἐνωρίς, δεν φέγγει προτήτερα.

— Πῶς ᾧτον νύμφ' ἡ πενθερὰ δέν ἐνθυμεῖται πλέον.

— Η πενθερὰ καὶ ἀπὸ ζάχαριν ἀ, ἥναι, πάντετε πιερή εἶναι.

— Δέν σπῆ τὸ λεπτὸν βάρμη μᾶλλα τὸ κακοραμ μέιον.

— Εἴται χρυσὸς δ, τι χυρσὸν ἀξίζει.
— Βάν θέλης νὰ μὴ γάσῃς τὴν τέχνην, δὲν ἔχῃς σιδηρὸν κτύπα εἰς τὸ ἀμμῶνι.
— Αν τὸ ἀλογὸν ὀργώνη σάλλωσε τὸ δῦδι.
— "Οποιος ἀφίνει τὸν μεγάλον δρόμον καὶ πέτο μονοπάτι. θαρρεῖ ὅτε κερδίζει, ἀλλὰ γάνει.
— "Οποιος θέλει νὰ δικαιολογηθῇ κατηγορεῖ, ἔχει τὸν του.

— "Οποιος σκονταπτεῖ εἰς τὸ ισθμοκ, τι θὰ εἰς τὸ θουνόν;

— "Οποιος γυρίζει κάμνει δύο δρόμους.

— "Οποιος κακὰ φουρνίζει βγάνει στραβὴ καρφί.

— "Οποιος ἔχει δρεῖν νὰ φονεύῃ τὸν σκύλον τὸν λέγει λυτσασμένον,

— "Οποιος κανηγορεῖ τὸ ἀγλάδι θέλει νὰ τὸ φέρει.

— "Οποιος σφυρίζει τὸ παιδί μου μὲ φίλει τὸ πρόσωπον.

— "Η βούφα ἡ φύσα, τὰ δύο μαζῆ δὲν γίνονται.

— "Ο πλεύτιος δύον παρακαλεῖ τὸν θεόν, κινέχει εἰς τὸν νοῦν του.

— Γυναικοῦλλες μαλάνουν, ἀλλήθεταις λέγονται.

— Πλόκις κεφάλι γυάλινο νὰ μὴ κτυπᾶ μὲ πέτρη.

— "Άν κάθησαι στὴν θέσιν σου κάψεις δὲν σίκονταις.

— Τὸ χάπι είναι πικρότατο, γιατί τοῦτο τὸ γρανούν.

— "Ρίψε τὴν πέτρα καὶ κρύψε τὸ χέρι.

— "Άλλος τρώγει τὸ ξυνόν καὶ ἄλλος μοκκή.

Μιαν τῶν ημερῶν δὲν Σάντος εὗρεν ἔμπολικας του νέων τινὰ κομψότεταις ἐνθεύμεμένοις τὸν περίμενε, περιπατῶν, τὸν ἐπλησίασε μὲ προσκατέλεσθαις, καὶ ὡς ἀνθρωπος ἔχων μυστικόν τι νὰ εἴπῃ, δὲν Σάντος εἶπε κλινός μὲ σεβής τὴν κεφαλὴν πολλὰ περὶ τῆς σοσίας σου, καὶ ξέλογο νὰ ζητήσῃ συμβουλήν σου εἰς ὑπόθεσιν σπουδαίαν. Άλλην τοις πρέπει νὰ σου ἔξομολογηθῶ διτε είμαι ἡμένος.

— Μὰ τὴν Παναγίαν, ὀπενρίθη δὲ Σάντος εἰπειν αὐταὶ εἶναι σοειάρν. Είται ἔρωτευμέιος! ὅλη ἡ γαπᾶσαι; — Ελπίζω — Τόσῳ καλλίτερον. Κι εἶναι ν' ἀγγεπῶμεν, ἀλλὰ καλλίτερον νὰ μᾶς πῶσι, διότι τοῦτο μὲν είναι δουλεία, τὸ δὲ αὐτό. Καὶ πόθεν συμπεραίνεις διτε ἡ γηγενεύη σου εἰς μεύταις; — Απὸ τὰ λόγια της. — Απὸ τὰ της; — Οποιος πιστεύει τὴν γυναῖκα ἀπὸ της, πιάνει τὸ βελόνι ἀπὸ τὴν εὐράνον γυνή καὶ ἀνεμος ἀλιάζουν γλάγορα. Όταν καὶ ἡ γηγενεύη ἀπὸ κρέας καὶ κόκκαλα, καθὼς οἱ ἄλλοι, δὲν ἐφαντάσθην νὰ ἔρωτευθῶ μὲ τὰ σωστὰ μου ποιος δὲν ἔχει σπῆτι, εἶναι γείτων δλου τοῦ κηποῦ ἐὰν κάμμικαν φοράν ἐνοτιμευόμην κάμμιαν φην, ἔλεγχα μὲ τὸν νοῦν μου — τὸ μέλι εἶναι για ταῦτα καὶ ἡ μέλισσα κεντάει. Μὲ αὐτὴν τὴν γηγενεύην ἀγρύπνησα ποτέ μου τὴν νύχτα, καὶ ἔτρωγα μὲ δρεῖν. Εάν δὲ κόσμος δέν εἶχε γυναῖκας καὶ μους, δὲν θὰ ἤσαι μήτε θλίψεις μήτε ἀνερούληση.

— Καὶ πῶς ἡμπορεῖς τις, ἐπανέλαβεν δὲν γείτων μή γάσῃ τὸν νοῦν του, διτε ίδη μίαν ὠραίαν γείτων.